

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą, w razie jej wstąpienia do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2022 r. – Colombani/ESDZ

(Sprawa T-414/22)

(2022/C 318/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgia) (przedstawiciel: N. de Montigny, avocate)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora działu zasobów ludzkich z dnia 13 października 2021 r. przekazującej skarżącemu zestaw ocenionych CV przedstawionych niezgodnie z prawdą jako odpowiadające zobowiązaniu podjętemu przez ESDZ w ramach umowy z dnia 9 lutego 2021 r.;
- stwierdzenie nieważności umowy z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie T-507/20 ze względu na wadę oświadczenia woli i nierespektowanie jej postanowień przez ESDZ;
- stosownie do potrzeby – stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora działu zasobów ludzkich ESDZ z dnia 29 marca 2022 r. oddalającej zażalenie R/618/21 wniesione przez skarżącego na brak wykonania jednego z podstawowych postanowień umowy z dnia 9 lutego 2021 r. zawartej w sprawie T-507/20, które przewidywało, że ESDZ przekaze skarżącemu „dane dotyczące kwalifikacji i doświadczenia zawodowego kandydatów uznanych przez zespół ds. wstępnej selekcji jako najlepiej odpowiadające kryteriom wstępnej selekcji w odniesieniu do ogółu postępowań wyszczególnionych w umowie”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję w sprawie dostępu do dokumentów skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w wykładni pojęcia „danych osobowych” i w wykładni rozporządzeń 2018/1725 ⁽¹⁾ i 1049/2001 ⁽²⁾, nadużycia władzy oraz wykładni art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) niezgodnej z przepisami tych rozporządzeń.
2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia art. 45 rozporządzenia nr 2018/1725 w zakresie, w jakim ograniczenie prawa do dostępu narusza zasady dobrej administracji, prawa do rzetelnego procesu, równości broni, prawa do skutecznego środka prawnego i uniemożliwia jakąkolwiek kontrolę sądową spornych aktów.

3. Zarzut trzeci dotyczący odparcia argumentu ESDZ, który ogranicza się do podniesienia dokonanego cofnięcia bez udzielenia odpowiedzi co do istoty na wniesione zażalenie, a także braku uzasadnienia oddalenia zażalenia w przedmiocie niezgodności z prawem wprowadzonego ograniczenia prawa do dostępu.
4. Zarzut czwarty dotyczący uchybienia służbowego i naruszenia regulaminu pracowniczego ze względu na stronniczość i konflikt interesów po stronie autorów zaskarżonych decyzji.

Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności ugody i cofnięcia skargi w sprawie T-507/20 skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczący winy umyślnej i nieważności ugody zawartej w ramach postępowania w sprawie T-507/20.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący nieposzanowania ugody i nierzetelnego powołania się przez ESDZ na powagę rzeczy osądzonej.

-
- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2022 r. – Intel Corporation/Komisja

(Sprawa T-417/22)

(2022/C 318/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, adwokat B. Meyring)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- a) nakazanie Komisji zapłaty odszkodowania w kwocie 593 177 661,75 EUR odpowiadającej kwocie odsetek za zwłokę od kwoty głównej w wysokości 1 060 000 000 EUR według stopy procentowej stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansujących w pierwszym dniu miesiąca, w którym wydano decyzję Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 Intel (zwaną dalej „omawianą decyzją”) (tzn. 1,25 %), powiększonej o 3,5 punktu procentowego (lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą), w odniesieniu do okresu od 13 sierpnia 2009 r. (dnia tymczasowej zapłaty grzywny przez spółkę Intel) do 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję Europejską), pomniejszonej o już zapłaconą Komisji przez spółkę Intel kwotę odsetek w wysokości 38 059 598,52 EUR;
- b) nakazanie Komisji zapłaty odsetek od kwoty objętej żądaniem, o którym mowa w lit. a) powyżej, w odniesieniu do okresu od 25 lutego 2022 r. (dnia zwrotu głównej kwoty grzywny przez Komisję) lub, tytułem żądania ewentualnego, od 28 kwietnia 2022 r. (dnia wniesienia pierwszej skargi spółki Intel odnośnie do zapłaty odsetek) lub od dnia 6 lipca 2022 r. (dnia wniesienia niniejszej skargi) lub, tytułem dalszego żądania ewentualnego, od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, do dnia, w którym Komisja faktycznie wypłaci tę kwotę, wykonując wyrok uwzględniający skargę w niniejszej sprawie, według stopy procentowej stosowanej przez EBC do operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego lub według stopy procentowej, jaką Sąd uzna za właściwą;